

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Iwona Koper

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa R. K. i I. P.

przeciwko Gminie Miasta R.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 listopada 2010 r.,
zażalenia strony pozwanej na postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego
zawarte w pkt. 5 wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 23 lutego 2010 r., sygn. akt I Ca
(...),

**uchyla zaskarżone postanowienie i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w R. do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach
postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem zamieszczonym w pkt 5) sentencji wyroku z dnia 23 lutego 2010 r. [sygn. akt I Ca (...)], Sąd Okręgowy, orzekający jako Sąd drugiej instancji, zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania apelacyjnego. W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia Sąd ten wskazał wyłącznie na art. 100 k.p.c., jako podstawę tego orzeczenia.

Orzeczenie to zaskarżyła pozwana Gmina Miasta R., zarzucając w zażaleniu niewłaściwe zastosowanie art. 100 k.p.c.

W uzasadnieniu zażalenia skarżąca wywodzi, że Sąd odwoławczy zmienił zaskarżoną apelacją pozwanej część orzeczenia zasadniczo zgodnie z żądaniem zawartym we wnioskach apelacyjnych, ponieważ wskutek orzeczenia Sądu drugiej instancji pozwana uległa stronie powodowej jedynie w 19,34% w stosunku do wartości przedmiotu zaskarżenia określonego w apelacji. Uwzględniając dokonaną przez pozwaną opłatę od apelacji w wysokości 1159 zł, oraz wygraną pozwanej w ponad 80% w postępowaniu apelacyjnym, zaskarżone rozstrzygnięcie o kosztach bez jakiegokolwiek dalszego uzasadnienia, poza powołaniem się na podstawę art. 100 k.p.c., jest dla strony pozwanej krzywdzące, wywodzi żaląca.

Powód R. K. w osobiście sporządzonej odpowiedzi na zażalenie wniósł o oddalenie zażalenia w całości, twierdząc, że art. 100 k.p.c. nie wymaga ścisłego, arytmetycznego rozdzielnia kosztów procesu wg. stosunku uwzględnionej i oddalanej części powództwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Przy częściowym uwzględnieniu apelacji, podstawą orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego jest art. 100 k.p.c. Pozwala on na zniesienie tych kosztów między stronami, gdy poniesione przez nie koszty „równoważą się”, albo na zasądzenie całych poniesionych kosztów od przeciwnika, gdy ten uległ w przeważającym rozmiarze. Przy orzekaniu o kosztach postępowania na podstawie art. 100 k.p.c. istotne znaczenie ma więc wynik sprawy w danej instancji oraz rozmiar wydatków poniesionych przez strony. Bez tych danych i ich oceny przez Sąd nie da się miarodajnie uzasadnić decyzji orzeczniczej (v. postanowienie SN z dnia 20 maja 2010 r., sygn. akt V CZ 29/10, niepubl.; postanowienie SN z dnia 8 września 2010 r., sygn. akt II CZ 68/10, niepubl.; postanowienie SN z dnia 24 listopada 2009 r., sygn. akt V CZ 53/09, niepubl.).

W rozpoznawanej sprawie Sąd Najwyższy nie ma możliwości dokonania kontroli zaskarżonego orzeczenia, ponieważ uzasadnienie nie zawiera podstawowych informacji mających wpływ na orzeczenie o kosztach, w szczególności brak jest określenia przez Sąd procentowego (ułamkowego) zakresu uwzględnienia apelacji oraz ustalenia wydatków stron w postępowaniu apelacyjnym. W tej części uzasadnienie nie spełnia wymagań określonych w art. 328 § 2 k.p.c.

Należało w konsekwencji uchylić zaskarżone postanowienie, pozostawiając Sądowi Apelacyjnemu orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego (art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 108 § 2 k.p.c. w związku z art. 398²⁰ k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c.).